

Sygn. akt IV U 336/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	protokolant sądowy Ewelina Trojan

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy B. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 10 września 2018 r. znak (...) / (...) / 218 - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 336/18

UZASADNIENIE

wyroku z 10 grudnia 2018 r.

Decyzją z 10.09.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił odwołującej B. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.08.2018 r. do 26.08.2018 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) spółka z o.o.

W uzasadnieniu podano, że niezdolność do pracy odwołującej powstała 29 czerwca 2018 r. i z tym dniem ustał również tytuł ubezpieczenia. Od 5 lutego 2018 r. odwołująca prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i do 29 czerwca 2018 r. była z tego tytułu objęta wyłącznie ubezpieczeniem zdrowotnym. Dopiero 13 lipca 2018 r. odwołująca dokonała zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i od tej daty przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Odwołującej nie przysługiwał natomiast zasiłek chorobowy z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) spółka z o.o. za okres od 30.06.2018 r. do 28.07.2018 r. W tym zakresie ZUS wydał decyzje odmowne z 25.07.2018 r. i 8.08.2018 r. Od decyzji tych wpłynęły odwołania do Sądu.

Odwołująca w miesiącach lipcu i sierpniu 2018 r. zgłosiła do ubezpieczeń społecznych K. W. z tytułu wykonywania umowy zlecenia a zleceniobiorca uzyskał wynagrodzenie. Dlatego argument odwołującej, że nie kontynuowała działalności gospodarczej nie zasługuje na uwzględnienie.

B. L. złożyła odwołanie, w którym wniósł o zmianę powyższej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia w (...)

W uzasadnieniu podano, że umowa o pracę łącząca odwołującą z (...) uległa rozwiązaniu na mocy porozumienia stron w dniu 29.06.2018 r. W tym samym dniu odwołująca stała się niezdolna do pracy i jest nadal niezdolna. Odwołująca zarzuciła, że jej stan zdrowia nie pozwalał na wykonywanie jakichkolwiek czynności faktycznych pozostających w związku z zarejestrowaną działalnością gospodarczą. W okresie od 5.02.2018 r. do 31.08.2018 r. odwołująca nie osiągnęła żadnych przychodów.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty przytoczone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. L. była objęta obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu zatrudnienia w firmie (...) spółka z o.o. do dnia 29.06.2018 r. kiedy to umowa o pracę uległa rozwiązaniu.

Z powodu choroby odwołująca stała się niezdolną do pracy od 29.06.2018 r. i niezdolność do pracy trwała do 26.08.2018 r.

Od 5 lutego 2018 r. odwołująca ma zgłoszoną pozarolniczą działalność gospodarczą i do 29 czerwca 2018 r. była z tego tytułu objęta wyłącznie ubezpieczeniem zdrowotnym. Dopiero 13 lipca 2018 r. odwołująca dokonała zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i od tej daty przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Decyzjami z 25.07.2018 r. i 8.08.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującej zasiłku chorobowego za okresy od 30.06.2018 r. do 28.07.2018 r. z tytułu zatrudnienia w (...) spółka z o.o. Od decyzji tych wpłynęły odwołania do Sądu.

(akta ZUS)

Dowody z dokumentów w postaci akt ZUS Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, że stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.), korzystają z domniemania autentyczności i prawdziwości.

Ponieważ stan faktyczny wynikający ze zgromadzonych w aktach dokumentów był wystarczający dla rozstrzygnięcia sprawy tym samym zbędne było dopuszczanie dowodów zgłoszonych przez strony w odwołaniu i odpowiedzi na odwołanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 7 tejże ustawy zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała:

- nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego,
- nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, w razie choroby zakaźnej... (schorzenia oznaczone kodem E).

Art. 13. ust 1 punkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa stanowi, że: Zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy: kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Bezspornym jest, że z dniem 29 czerwca 2018 r. ustał tytuł ubezpieczania chorobowego z tytułu zatrudnienia, że niezdolność do pracy została orzeczona na okres od 29.06.2018 r. do 26.08.2018 r. oraz że odwołująca od 5.02.2018 r. posiadała zarejestrowaną działalność gospodarczą.

Jest bez znaczenia czy odwołująca osiągała czy też nie przychody z w/w działalności gospodarczej. Bez znaczenia jest czy odwołująca była zdolna (jak to wywodzi w odwołaniu) do wykonywania jakichkolwiek czynności faktycznych w związku z działalnością gospodarczą. Gdyby odwołująca wykonywała takie czynności (świadczyła pracę) to zasiłek chorobowy też by się jej nie należał ale z innej przyczyny. Celem i sensem wprowadzenia regulacji zawartej w art. 13 nie jest więc pozbawienie prawa do zasiłku osoby, która osiąga dochody z innego tytułu działalności zarobkowej ale osoby, która ma podstawy aby być objętą ubezpieczeniem chorobowym z innego tytułu. Art. 13 wyraźnie stanowi, że prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje osobie, która kontynuuje działalność zarobkową **zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby**. Nie jest więc istotnym czy prowadzona działalność przynosi przychód ale czy zapewnia prawo do świadczeń, w tym przypadku do zasiłku chorobowego.

Między stronami jest bezspornym, że prawo do zasiłku chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przysługuje odwołującej od 13 lipca 2018 r. Odwołująca od 13.07.2018 r. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i nabyła z tego tytułu prawo do zasiłku, nie mogła zatem nabyć prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 7 ustawy zasiłkowej. Nie można nabyć prawa do dwóch zasiłków chorobowych z tytułu tego samego ryzyka, jakim jest w tym przypadku niezdolność do pracy. Albo przysługuje prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia albo przysługuje prawo do zasiłku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Nie można nabyć prawa do zasiłku za ten sam okres z dwóch różnych podstaw prawnych. Zgodnie z przepisami ustawy zasiłkowej te podstawy wzajemnie się wykluczają.

Mając na uwadze powyższe sąd oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1/wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej,

2/ kal. 14 dni.